

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

22.11.2010

B7-0626/2010

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

om tiårsdagen for FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed

Norica Nicolai, Marielle De Sarnez
for ALDE-Gruppen

RE\840490DA.doc

PE450.462v01-00

DA

Forenet i mangfoldighed

DA

Europa-Parlamentets beslutning om tiårsdagen for FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1325 (2000) og 1820 (2008) om kvinder, fred og sikkerhed og 1888 (2009) om seksuel vold mod kvinder og børn i væbnede konflikter, hvori det understreges, at alle stater har et ansvar for at sætte en stopper for straffriheden og retsforfølge dem, der er ansvarlige for forbrydelser imod menneskeheden og krigsforbrydelser, herunder vold af seksuel og anden karakter rettet mod kvinder og piger,
- der henviser til EU-Rådets handlingsplan om ligestilling mellem kønnene i udviklingssamarbejdet, som skulle sikre, at ligestillingsaspektet integreres i EU's arbejde med partnerlande på alle planer,
- der henviser til, at FN's generalsekretær i marts 2010 udpegede en særlig repræsentant for seksuel vold i væbnede konflikter,
- der henviser til Rådets dokument om en samlet tilgang til EU's gennemførelse af UNSCR 1325 og 1820 og det operationelle dokument om gennemførelse af UNSCR 1325 suppleret med UNSCR 1820 som et led i ESFP, der begge blev vedtaget i december 2008, og til Rådets dokument om integration af menneskerettigheder i ESFP fra september 2006,
- der henviser til EU's retningslinjer om vold mod og forskelsbehandling af kvinder og piger og EU's retningslinjer om børn i væbnede konflikter,
- der henviser til sin beslutning om ligestillingsaspektet i EU's eksterne forbindelser og fredsopbygning/nationsopbygning fra 2009,
- der henviser til sin beslutning om kvinders situation under væbnede konflikter og deres rolle i forbindelse med genopbygningen i post-konfliktsituationer fra 2006,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning om kvinder i politik fra 2006,
- der henviser til handlingsplanen, Gender-mainstreaming action plan, fra 2007 fra Parlamentets Underudvalg om Sikkerhed og Forsvar,
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2010 om forsømmelser med hensyn til beskyttelse af menneskerettighederne og retsstaten i Den Demokratiske Republik Congo,
- der henviser til FN's nye ligestillingsenhed (UN Women),
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

A. der henviser til, at 2010 markerer tiåret for FN's Sikkerhedsråds resolution 1325, som er

den første resolution, der beskæftiger sig med væbnede konflikters uforholdsmæssigt store og ganske særlige konsekvenser for kvinder og kæder kvinders oplevelser af konflikter sammen med bevarelse af international fred og sikkerhed, hvilket omfatter de indbyrdes forbundne tematiske områder vedrørende deltagelse, beskyttelse, forebyggelse, nødhjælp og genopbygning,

- B. der henviser til, at den 25. november er den internationale dag mod vold mod kvinder,
- C. der henviser til, at Sikkerhedsrådets resolution 1820, 1888 og 1889 styrker og supplerer resolution 1325, og at de fire resolutioner skal betragtes som et sæt forpligtelser vedrørende kvinder, fred og sikkerhed,
- D. der henviser til, at gennemførelsen af disse forpligtelser er et fælles anliggende og ansvar for hver FN-medlemsstat; der fremhæver i denne forbindelse vedtagelsen i december 2008 af EU's retningslinjer om vold mod kvinder og piger og EU's retningslinjer om børn i væbnede konflikter samt bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling mod dem, som er et meget stærkt politisk signal om, at Unionen prioriterer disse spørgsmål,
- E. der henviser til, at gennemførelsen af UNSCR 1820 og 1325 bør være en prioritet i EU's eksterne finansielle instrumenter og yde passende støtte til civilsamfundets organisationer, som arbejder i væbnede konflikter og konfliktramte lande og områder,
- F. der henviser til, at det bør overvåge gennemførelsen af handlingsplanen for ligestilling mellem mænd og kvinder og styrkelse af kvindernes rolle i EU's eksterne aktioner såvel som gennemførelsen af retningslinjerne om vold mod kvinder og børn,
- G. der henviser til, at kønsperspektivet i de civile og militære missioner øger væsentligt deres operationelle effektivitet, eftersom EU som en positiv aktør kan bidrage med en merværdi for så vidt angår hensynet til kvinders situation i væbnede konflikter,
- H. der henviser til, at EU bør muliggøre kvinders lige deltagelse i konfliktforebyggelse, krisestyring, fredsforhandlinger og post-konfliktfaser som f.eks. planlægning af genopbygning efter krige,
- I. der henviser til, at voldtægt og seksuelt slaveri i henhold til Genèvekonventionen betragtes som forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser, når de udgør en del af en udbredt og systematisk praksis, der henviser til, at voldtægt nu også anerkendes som et element af folkedrab, når de begås med henblik på helt eller delvist at udrydde en målgruppe; der henviser til, at EU bør støtte bestræbelser, som har til formål at sætte en stopper for straffriheden for dem, der begår seksuel vold mod kvinder og børn,
- J. der henviser til, at oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) betydeligt bør bidrage til den videre gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1325 og 1820 både med hensyn til dens interne struktur og dens eksterne aktioner og politikker,
- K. der henviser til, at EU har vedtaget en række vigtige dokumenter om, hvordan UNSCR 1820 og 1325 bør gennemføres, men kun har vist meget begrænset interesse i at omsætte disse retningslinjer i praksis på en systematisk og sammenhængende måde,

- L. der henviser til, at kun et mindretal af EU's medlemsstater har udarbejdet nationale handlingsplaner for at gennemføre FN's Sikkerhedsråds resolution 1325; der henviser til, at Østrig, Belgien, Danmark, Finland, Nederlandene, Portugal, Spanien og Det Forenede Kongerige har vedtaget nationale handlingsplaner,
1. understreger, at tiårsdagen for FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 bør markere starten på en ny og frisk dagsorden for gennemførelsen af resolution 1325, som ikke kan opnås uden politisk lederskab på højeste plan og flere ressourcer; anbefaler kraftigt, at dette spørgsmål behandles behørigt i forbindelse med den igangværende revision af EU's menneskerettighedspolitik, når det drejer sig om udarbejdelse af en omfattende landestrategi for menneskerettigheder og evaluering af EU's retningslinjer om vold mod kvinder og piger, EU's retningslinjer om børn i væbnede konflikter og bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling mod dem;
  2. kræver tildeling af særlige og betydelige økonomiske, menneskelige og organisatoriske ressourcer med henblik på deltagelse af kvinder og ligestillingsaspektet i forbindelse med udenrigs- og sikkerhedspolitik; opfordrer til, at opfyldelse af målene om fuld ligestilling mellem kønnene, der skal nås i politi-, militær- og retsstatsmissioner og fredsbevarende operationer; opfordrer EU's medlemsstater til aktivt at fremme kvinders deltagelse i bilaterale og multilaterale forbindelser med stater og organisationer uden for EU;
  3. opfordrer indtrængende den højtstående repræsentant/næstformanden til også at styrke EU's taskforce om kvinder, fred og sikkerhed, som bør foretage en peer review af vedtagelsen og gennemførelsen af nationale handlingsplaner for UNSCR 1325 og 1820, foretage systematiske kønsspecifikke analyser af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) missioner og overvåge og rådgive EU-delegationer i konfliktramte lande og regioner;
  4. mener, at oprettelsen af EU-Udenrigstjenesten er en enestående mulighed for at styrke EU's rolle med hensyn til gennemførelsen af UNSCR 1820 og 1325;
  5. opfordrer derfor den højtstående repræsentant/næstformanden til at gå videre end praksis med integration af ligestillingsaspektet og gøre væsentlige og meget synlige forpligtelser med hensyn til personale, finansielle ressourcer og organisatorisk hierarki;
  6. glæder sig over den række af arrangementer, som f.eks. åbent hus, receptioner og andre former for offentlige arrangementer, som blev gennemført af mindst tre FSFP-missioner EUPM, EULEX og EUMM med henblik på at fejre tiårsdagen for UNSCR 1325; bifalder den drivkraft, som EU's Civile Planlægnings- og Gennemførelseskapacitet (CPCC) har udvist i denne forbindelse; minder om, at FSFP-missioner er et af EU's vigtigste redskaber for at demonstrere dens vilje til at nå målene i UNSCR 1820 og 1325 i kriseramte lande og regioner;
  7. opfordrer indtrængende den højtstående repræsentant/næstformanden og EU's medlemsstater til i rådsafgørelser om FSFP og i enhver missions mandat at medtage en henvisning til UNSCR 1820 og 1325 og til at sikre, at samtlige FSFP-missioner har mindst en kønsrådgiver samt en handlingsplan for, hvordan målene i resolution 1325 og 1820 skal gennemføres; opfordrer indtrængende den højtstående repræsentant/næstformanden, EU's medlemsstater og missionscheferne til som en

standardprocedure i hver mission at samarbejde og rådføre sig med lokale kvindeorganisationer;

8. opfordrer til, at der oprettes en passende offentlig klageprocedure, som især vil bidrage til rapportering om seksuelle og kønsbaserede voldshandlinger; opfordrer den højtstående repræsentant/næstformanden til at inkludere en detaljeret rapport om kvinder, fred og sikkerhed i den halvårlige evaluering af FSFP-missionerne;
9. minder om den massevoldtægt, som fandt sted fra den 30. juli til den 4. august i mineområdet i det østlige Congo, og om at mindst 8300 voldtægter blev anmeldt sidste år i det østlige Congo, og at mindst 1244 kvinder i første kvartal af 2010 anmeldte, at de havde været udsat for voldtægt, hvilket svarer til gennemsnitligt 14 voldtægter om dagen; opfordrer indtrængende EU-missionerne i Den Demokratiske Republik Congo, EUPOL RD Congo og EUSEC RD Congo til at gøre bekæmpelsen af seksuel vold og kvinders deltagelse til deres vigtigste prioritet i forbindelse med bestræbelserne på at reformere den congolesiske sikkerhedssektor;
10. understreger vigtigheden af, at EU i større omfang udpeger kvindelige politifolk og soldater til FSFP-missionerne; idet antallet af kvindelige politifolk i FN's fredsbevarende styrke i Liberia kan anvendes som forbillede;
11. påpeger behovet for at etablere en adfærdskodeks for EU's ansatte, der gør tjeneste i militære og civile missioner, hvori seksuel udnyttelse fordømmes som en kriminell adfærd;
12. opfordrer til gennemførelse af UNSCR 1325 og 1820 i EU's landestrategidokumenter og tilvejebringe øget finansiel støtte til deltagelse af kvinder fra konfliktramte lande i europæiske processer; opfordrer den højtstående repræsentant/næstformanden, kommissærerne for udvikling, udvidelse og humanitær bistand til at gøre kvinde-, freds- og sikkerhedsaspekter til en integreret del af planlægningen og programmeringen af de eksterne finansielle instrumenter som f.eks. EIDHR, ECI, IPA, men især instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde og stabilitetsinstrumentet;
13. understreger, at Kommissionen bør lette små ngo'ers adgang til støtte fra Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR); minder om, at mange små kvindeorganisationer på nuværende tidspunkt har svært ved at håndtere de komplekse ansøgningsprocedurer;
14. opfordrer kommissæren for udvikling til at prioritere kvindeorganisationernes arbejde i konfliktramte områder; opfordrer den højtstående repræsentant/næstformanden til at bruge den langsigtede del af stabilitetsinstrumentet (IFS) for tildeling af midler til støtte for kvinders deltagelse i freds-, sikkerheds- og forsoningsrelaterede processer og systematisk øremærke bevillinger til kvinder, fred og sikkerhed i alle kortsigtede foranstaltninger, der finansieres over artikel 3 i stabilitetsinstrumentet;
15. mener, at EU-delegationerne bør informere civilsamfundsorganisationer som f.eks. lokale kvindeorganisationer om deres engagement i konfliktområder og høre civilsamfundets organisationer i den politiske planlægning;
16. anmoder om en forøgelse af kvinders deltagelse i alle initiativer, der sigter mod en løsning

på konflikter, herunder som mæglere, forhandlere og i processerne til gennemførelse af konfliktløsnings tiltag;

17. opfordrer den højtstående repræsentant/næstformanden til at iværksætte et årligt arrangement med kvindelige ledere, som kan supplere FN's globale dag for kvinder og fred og efterfølges af rapporter fra EU-delegationer og opfølgninger;
18. understreger behovet for nationale handlingsplaner, som skal give oplysninger om den tidsramme for den nationale strategi, fastsætte realistiske mål, udvikle overvågningsmekanismer samt fremme kvinders deltagelse i kontrol-, evaluerings- og overvågningsmekanismer;
19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's særlige repræsentant vedrørende seksuel vold i væbnede konflikter og den nyligt udpegede direktør for FN's ligestillingsenhed (UN Women).